

1521 cui nuper Hispaniæ regna amplissima, Ferdinando, & Helisabeta vita functis, obvenerant, quique Neapolitanorum regnum adeptus fuerat, licet adversante Francisco Galliarum Rege, in demortui Maximiliani Imperatoris locum suffectus esset, odia, quæ jam restincta videbantur, recrudesce, ambitio transversos potentissimos Principes agere, Italia per tot annos armis labefactata æmulationes alere, atque excipere, ac materiam ad arma exercenda præbere cœpit; cum Cæsar opulentissima Insulæ ditio privari, quam ad se Imperii jure spectare censebat, ægre ferret; neque Galliarum Rex a Neapolitano regno excludi, quod priores Reges hereditario nomine poscentes vi armisque ceperant, æquo animo pateretur: jamque in dies ali occulta inimicitiae semina, alienari Principum mentes, ut si qua vel exigua occasio redintegrandi belli foret, turbari iterum res Italiæ, divina, & humana misceri facile possent. Sed imminenti malorum fato unum id obsistere videbatur, quod, quæ voluntas Italorum Principum, quæ inclinatio animorum futura esset, non satis erat exploratum: utram vero in partem vires provinciæ propenderent, maximum ad bellum conficiendum momentum erant habituræ. Respublica Veneta armis diu conflictata, quæ, scødere cum Francisco Rege inito, ad Mediolanum tuendum tenebatur, motus bellorum denuo excitari, pacem labefactari ægre admodum latura videbatur; cum ob imminenti belli Turcici suspicionem; tum quod annuatim classibus parandis, mari tutando, imperio terrestri, ac maritimo defendendo publicæ vires, ac privatæ civium opes absumerentur, neque pares ad utrumque bellum sustinendum essent. Leonem Pontificem Maximum in summo dignitatis gradu collocatum, Urbini ditioribus, pulso Duce, sibi adjectis, nova appetere, ac moliri: religionē, & pace florentem Italiam, in qua satis amplum imperium obtineret, novis bellorum eventibus objicere credibile non erat; cum Reges, qui opibus, imperio, viribus summo opere pollebant, si semel in aciem descendissent, verendum foret, ne is, cui victoria afflaret (ut est hominum, ac præcipue Regum ingenium regnandi appetens) universam Italiam excurreret, legesque omnibus imponere adniteretur. Florentina Respublica, quæ nil, nisi ad Leonis Pontificis nutum agebat, nunquam sua consilia ab illius voluntate sejunctura vide-
ba-